‘Која год жена се уда без дозволе својих старатеља, њен брак је неважећи’ – ово је поновио три пута – ‘Ако је муж са њом имао однос, њен мехр (венчани дар) припада њој због онога што је од ње добио. Ако дође до спора, владар је старатељ онога ко нема старатеља.’“

Од Аише, мајке верника, нека је Аллах задовољан њоме, се преноси да је рекла: „Посланик, алејхисселам, је казао: ‘Која год жена се уда без дозволе својих старатеља, њен брак је неважећи’ – ово је поновио три пута – ‘Ако је муж са њом имао однос, њен мехр (венчани дар) припада њој због онога што је од ње добио. Ако дође до спора, владар је старатељ онога ко нема старатеља.’“

[صحيح] [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

Посланик, алејхисселам, упозорио је да жена не сме сама себе удати без дозволе својих старатеља, и да је такав брак неважећи. Ово је нагласио три пута, као да брак није ни постојао. Ако је човек ступио у брак са женом без дозволе њеног старатеља и имао са њом однос, мехр припада жени због односа који је имао са њом. Ако старатељи уђу у спор око права удаје своје штићенице — а сви имају једнаке рангове у том погледу — онда право припада ономе ко је први преузео тај корак, под условом да је то у њеном најбољем интересу. Ако старатељ одбије да је уда, он се сматра као да више није старатељ, и тада владар или његов представник, попут судија, постаје њен старатељ. Међутим, ако је њен старатељ присутан и испуњава своју дужност, владар нема право на старатељство.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/58067